

Mitropolia Ortodoxă Română pentru Germania, Europa Centrală și de Nord

Parohia Ortodoxă Română

Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil Berlin

Capela: Heerstr. 63 / Ortelsburger Allee 1

14055 Berlin-Charlottenburg

<http://www.biserica-romana-berlin.de/>

Contul pentru noua Biserica: Rumänisch-orth. Kirche 15 66980 017,

KD-Bank eG. - BLZ 35060190; Verwendungszweck: *Neue Kirche*

“Unde era Dumnezeu în clipa aceea – tragică după judecata omenească, sacră după judecata dumnezeiască? Era lângă fiul Lui drag, Constantin, lângă părintele nostru drag, Constantin Mihoc. Lui Dumnezeu i-au plăcut smerenia și răbdarea cu care își împlinea menirea fiul său Constantin, jertfelnicia lui pentru înmulțirea cuvântului lui Hristos, blândețea cu care Îi păstorea parohia, sporind-o zi de zi, grija pentru fiecare suflet botezat în numele lui Hristos”.

“Din jertfa aceasta va răsări biserica noastră de aici, din Berlin”

(ÎPS Serafim)

Scrisoare adresată românilor din Berlin

Enoriașii Parohiei Bisericii Ortodoxe Române „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din Berlin, anunță cu profundă durere trecerea prematură la cele veșnice a Prea Cucernicului nostru Părinte, Preot Lector Dr. Constantin Mihoc.

În seara zilei de 4 august 2009, în timpul unor lucrări de demolare a unei clădiri pe locul căreia urmează să se ridice o frumoasă Biserică, mângâierea tuturor românilor ce trăiesc departe de țară, Părintele nostru drag care lucra alături de enoriașii săi, a fost surprins alături de fratele nostru Nicolae de surparea unui zid, care i-a îngropat sub dărâmături.

Trupurile lor neînsuflețite au fost depuse în Capela noastră pentru câteva ore în zilele de luni, 10 august (fratele Nicolae) și miercuri 12 august (Părintele nostru drag). În toate aceste zile, de la mutarea lor la cele veșnice și până la aducerea lor în țară, unde astăzi se odihnesc, în Capela noastră s-au oficiat slujbe de pomenire oficiate de ÎPS Serafim Mitropolitul Ortodox al Germaniei, Europei Centrale și de Nord, alături de mulți preoți ai Bisericii Ortodoxe Române, dar și ai celei Ruse, Sârbe, Greci, Arabe.

Înalt Preasfințitul Serafim, cel care a fost duhovnicul părintelui Constantin Mihoc, ne-a împărtășit câteva din preocupările și frământările părintelui, care a reușit „să închege o comunitate de creștini pe care i-a câștigat pe fiecare, în parte”. „Cred că definitorie pentru viața sa de preot a fost familia în care s-a născut, o familie de oameni credincioși cu zece copii, crescuți toți într-o atmosferă religioasă prin excelență. În anul 1999, părintele Constantin a venit la Berlin pentru a pune bazele unei comunități mai solide. O comunitate mică exista de mai multă vreme, însă nu era consolidată, nu avea un păstor care cu adevărat să o unească și care să-și propună construirea unei biserici aici, la Berlin. Parohia românească din Berlin dinainte de război avea o biserică proprie, care a fost distrusă. **Se cuvenea deci ca, în capitala Germaniei, românii să se străduiască să-și ridice o altă biserică. Viața duhovnicească de aici era, înainte de a veni părintele, foarte firavă. El a trebuit să ia totul de la început. A reușit cu multă strădanie, cu multă jertfă, cu multă rugăciune și cu multe lacrimi. Eu, care i-am fost duhovnic, care l-am ascultat de nenumărate ori în Taina Spovedaniei, l-am auzit spunându-mi cât de greu i-a fost să construiască biserica cea vie, din sufletele credincioșilor. A reușit în bună parte să închege o comunitate de creștini, pe care i-a câștigat pe fiecare, în parte, nu slujind într-o capelă pentru care plătea 400 de euro chirie pe lună, iar din biserică nu se adunau nici 200 de euro, ci printr-un contact personal cu fiecare credincios prin Spovedanie, prin predică, prin slujbă”.**

Noi, fii săi duhovnicești, întărim cele afirmate de IPS Serafim, aducând ca mărturie realizările de zi cu zi ale vieții noastre, pe care Dumnezeu, pentru rugăciunile Părintelui nostru, le-a transformat în binecuvântări. Dintre acestea, cele mai mari rămân copiii, pe care Părintele îi iubea și pentru care mult se ruga. Suntem mulți cei care datorăm Părintelui nostru cunoștința drumului care duce la viața cea veșnică, înțelegerea sensului mergerii la Sf. Biserică, care este Hristos. Pe bună dreptate, putem spune că-i datorăm totul. Iar după ce ne-a pus pe acest drum, nu s-a oprit aici, ci ne-a însoțit pe cale, întărindu-ne prin rugăciunile sale în lupta cu ispitele,

în care cu toții ne puneam multe speranțe, căci erau...grabnic ajutoare. La acestea se adaugă consecvența în toate sfaturile sale, blândețea vorbelor sale, apoi cuvântul ziditor din predici, în care fiecare dintre noi se regasea, cuvânt întărit de cărțile aduse de dânsul din România cu același scop: trezirea sufletului nostru. Apoi prezența sa în casele noastre, când simțea că Însuși Hristos ți-a călcat pragul, dar mai ales transfigurarea și dragostea cu care înțelegea să slujească Adevărului, care este Hristos. Și nu în ultimul rând, pomenim binecuvântata sa voce, care nu de puține ori ne-a încălzit sufletele, dăruindu-ne o fărâmă din inima sa care „a ars” pentru Hristos (cum frumos a spus ÎPS Serafim), apropiindu-ni-L pe Dumnezeu și inimilor noastre.

Mult s-au bucurat sufletele noastre când, la 1 Ianuarie 2006, în urma nenumăratelor demersuri (timp de 7 ani) ce au fost înaintate de către Părintele nostru Guvernului României, Parohia noastră a intrat în posesia unui teren, în suprafață de 1523 mp, cu o casă care, parțial a fost transformată în capelă și parțial urmează a fi demolată pentru a face loc noii biserici. **La data de 13 Mai 2006, în cadrul unei slujbe arhieresti, a avut loc punerea pietrei de temelie pentru noua biserică.** Atunci a luat parte, pe lângă ÎPS Serafim și mulți alți mitropoliți, episcopi și preoți și regretatul Patriarh al României, PF Teoctist. Iar la data de 2 Martie 2009, ca o încununare a toate, am trăit împreună emoția și bucuria primirii autorizației de construcție pentru noua Biserică, zi ce corespunde cu ziua bombardării Bisericii noastre în cel de-al doilea război mondial, în 1945.

„Părintele Constantin Mihoc, prin părăsirea acestei lumi, lasă în urmă o lumină deosebită. În aceste zile, cât am stat la Berlin, am constatat câtă iubire au acești credincioși față de păstorul lor. Părintele și-a dat sufletul pentru această biserică pentru că a vrut să economisească orice banuț, mai cu seamă că viitoarea biserică a proiectat-o în stil moldovenesc, astfel încât să fie reprezentativă pentru România” (ÎPS Serafim). **Jertfa sa a fost asemuită de ÎPS Serafim cu cea a Sf. Atanasie din Aton, cel al care a murit strivit de o cupolă pe când construia cea mai mare mănăstire din Athos.** “Momentul morții părintelui Constantin a fost un moment dumnezeiesc. A fost o moarte care a însemnat transfigurarea pe loc a părintelui Constantin: deși a fost copleșit de pietre, trupul său a rămas întreg, întreguț. Aceasta a fost prima minune care s-a întâmplat cu părintele Constantin prin această moarte”.

Să fim cinstitori ai jertfei Parintelui nostru și-a lui Nicu, încercând să împlinim visul lor; să punem fiecare umărul la construcția Bisericii, care este legătura noastră sfântă cu România și cu Dumnezeu. Să facem aceasta cu toată dragostea, cu tot sufletul, după exemplul pilduitor al Părintelui nostru drag.

La construcția Bisericii Părintele lucra alături de credincioși pe trei planuri: rugăciunea, strângerea de fonduri și lucrul efectiv. În toate acestea avem nevoie de ajutorul fiecăruia dintre dumneavoastră. Astfel, Părintele a instituit citirea Psaltirii (în zilele de post), care se continuă și astăzi cu binecuvântarea ÎPS Serafim. Mai mult, Părintele săvârșea în fiecare zi de miercuri și joi acatistele Sfinților a căror Sfinte Moaște sau Sf. Veșmânt ne ocrotesc: Sf. Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon și Sf. Cuv. Paraschiva. La acestea, nelipsit era Paraclisul Maicii Domnului. În programul Sf. Slujbe erau nelipsite vinerea - Sf. Maslu, sâmbăta – Vecernia, iar Duminica și-n zilele de sărbătoare – Sf. Liturghie. Legat de donații, pe site-ul Parohiei noastre există încă îndemnul Părintelui către noi, de-a contribui cu o sumă cât de mică, dar constantă. Deci, cu alte cuvinte, era un îndemn pt fiecare dintre noi de-a incheia un dauerauftrag (min. 5 euro/lună). Nu este mult. Dar lună de lună, de la fiecare dintre noi, acești bani se strâng, și-atunci vede Dumnezeu că dorința noastră de-a avea Biserică există cu adevărat în inimile noastre. Referitor la ajutorul dvoastră la lucrul efectiv, este nevoie de toți cei care au plăcerea și dragostea, bărbați, dar și femei, pentru efectuarea unor activități absolut necesare în vederea construcției noii Biserici, dar și pentru bunul mers al Parohiei.

Vă invităm pe toți să luați parte la Slujba de pomenire la 40 de zile de la mutarea la viața cea veșnică a Părintelui nostru drag Constantin și a fratelui Nicolae, ce va avea loc Luni, 14 septembrie, ora 17 și unde vor participa ÎPS Serafim, PS Sofian și mulți preoți.

Vă așteptăm cu multă emoție și dragoste, cu nerăbdare și mare bucurie. Vă așteptăm nu doar atunci, ci la toate Sfintele slujbe ce se vor oficia în Capela noastră, noul program urmând a fi afișat pe site-ul nostru. Și astăzi, în așteptarea numirii noului Părinte Paroh, în Capela noastră se săvârșesc zilnic slujbe și rugăciuni de către Părintele Protos. Daniel, Stareț al Mănăstirii Ștefan cel Mare și Sfânt de la Slănic-Moldova.

“Părintele Constantin Mihoc bolile noastre le-a luat, neputințele noastre le-a purtat, pe flămânzi i-a săturat, pe bolnavi i-a ajutat, pe cei din închisori i-a cercetat, pe cei goi și fără adăpost i-a găzduit. Peste trufie aprindea candela smereniei, peste violență revărsa blândețe. Să ne rugăm ca Dumnezeu să așeze sufletul lui lângă cei cuvioși! Să împlinim sfaturile duhovnicului nostru! Dumnezeu să ocrotească mica și marea familie îndurerată”. AMIN.